

העותרים: האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח'

ע"י ב"כ עו"ד רעות שאער ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

- נ ג ד -

המשיבים: 1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

2. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון

ע"י ב"כ ממחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים

בקשה לקביעת דיון בדחיפות

1. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע את העתירה לדיון בדחיפות, לנוכח המשך הנסיקה במספר הגבלות התנועה המוטלות על האוכלוסייה הפלסטינית (925 הגבלות תנועה, עלייה של 43% ביחס למוצע הרב שנתי בעשרים השנים האחרונות), כפי שעולה מדווח מפורט של מתאם האו"ם לעניינים הומניטריים מיום 23.4.2026. זאת, בעת שהמשיבים ממאנים לקיים את חובת הפרסום, אשר נועדה למתן את פגיעת המגבלות בזכויות אדם ולוודא כי הן עומדות באמות מידה של הליך תקין, חוקיות ומידתיות. דוח מתאם האו"ם לעניינים הומניטריים בעניין מגבלות תנועה מצ"ב ומסומן א'.
2. עתירה זו עוסקת בצווים שיש חובה לפרסמם עם כניסתם לתוקף או עובר לכניסתם לתוקף בהתאם לנוהל מגבלות תנועה (פקודת בט"ש 700 נובמבר 2017, להלן: הנוהל), ובזכויות הנגזרות מחובת הפרסום (הזכות למידע; מתן זכות טיעון; גישה לערכאות). העותרים ביקשו כי המשיבים יפעלו לפרסם צווי הגבלת תנועה, על מלוא המידע והפרטים שחייבים להיות כלולים בהם, באופן אפקטיבי עבור מי שכפופים להגבלות הנקבעות בהם: תוקפו של הצו: מועד תחילתו ופיקעתו; פריסתה הגיאוגרפית המדויקת של הגבלת התנועה; על מי תחול ומי יוחרג ממנה; חתימתו של הגורם המוסמך ומועד חתימת הצו.
3. ההוראות בעניין הפעלת הסמכות לקביעת מגבלות תנועה נקבעו ועוגנו בנוהל בעקבות הליכים משפטיים (בג"ץ 8723/17 איתיחאד נ' שר הביטחון (18.11.2019)). בפסיקה הובהר והודגש, כי חובה זו נושאת חשיבות יתרה מקום שבו הפרסום נוגע להוראה חוקית או למעשה מנהלי הפוגעים באופן ממשי בזכויות אדם, או מקום בו הפרסום נדרש על מנת שהפרט יידע כיצד לכלכל את צעדיו, ובענייננו – להימנע מהפרת צו שאינו אלא הוראה חוקית, בבחינת מושכלות ראשוניים שעוגנו בפסיקה עוד בראשית ימי המדינה (ראו למשל: בג"ץ 220/51 אסלאן נ' המושל הצבאי של הגליל, פ"ד ה', 1481 (1951)).
4. כפי שפורט בעתירה, החובה לפרסם באופן אפקטיבי הוראות חוקיות ומידע בעל השלכה על זכויות הפרט, ומהווה נדבך מרכזי של כללי המשפט המנהלי, אשר הוכרה כהלכה פסוקה (ראו פסקאות 62-67 ו-84-94 לעתירה). פרסום אפקטיבי הוא כזה היוצר אפשרות לקבל את המידע באופן מהימן ובמאמץ סביר.
5. העתירה הוגשה ביום 13.2.2025. ביום 3.4.2025 הוגשה תגובה מקדמית לעתירה. ביום 23.10.2025 התקיים דיון בעתירה. בעקבות הדיון ניתנה ביום 26.10.2025 החלטת ההרכב, לפיה היה על המשיבים לעדכן עד ליום 28.12.2025 בפרטים הבאים: דרכי ההתקשרות השונות באמצעותן ניתן לקבל אסמכתא חוקית להצבתה

של מגבלת התנועה בתחום הגדה המערבית, לרבות אופן הפנייה המדויק ופרקי הזמן למענה; התייחסות לטענות בדבר הימצאות צווי הגבלת התנועה ברשות המת"קים הפלסטינים; האפשרות להציג או להנגיש את העתקי צווי מגבלות התנועה ארוכות הטווח באמצעים פיזיים או מקוונים על גבי המחשומים או החסימות; האפשרות לקבל מידע על הגבלות התנועה באמצעים דיגיטליים, דוגמת אפליקציות ופרסומים של ארגונים חוץ ממשלתיים.

6. ביום 24.2.2026 הוגשה הודעת עדכון מטעם המשיבים, בהתאם להחלטה זו.
7. מהודעת העדכון עולה שהמשיבים עצמם לא ידעו מה מגבלות התנועה הקיימות בשטח, ונזקקו לשורה של ישיבות ולעבודת מטה מקיפה רק כדי למפות מגבלות שנאכפות זה מכבר, כנורמות בנות פועל תחיקתי. דהיינו, הזלזול בחובת הפרסום הוביל בסופו של דבר גם לחריגה מכל הנהלים ולהטלת הגבלות תנועה בחריגה מסמכות, באופן שאפילו השלטון עצמו לא יודע מה מותר ומה אסור והיכן קיימות מגבלות. זה מצב שהדעת אינה סובלת, ושלא ניתן להמתין לאורך זמן לתיקונו.
8. במקום לקיים את הוראות הדין והנהל המשיבים מציעים מהלך (נטול לוחות זמנים) לסימון אותן הגבלות תנועה שמופו לראשונה במסגרת עבודת מטה שנערכה בעקבות ההליך באות "צ", דבר שלא יסייע לתושב שמתכנן את נסיעתו או שנתקל במחסום עפר לדעת בזמן ובמקום הרלוונטיים מהי מגבלת התנועה שהוטלה עליו כדין (אם בכלל). סימון האות "צ" (צעד שלמיטב ידיעת העותרת לא מיושם עד כה), גם בהנחה שהיא לא מזויפת, מצביעה רק על כך שהמחסום הונח ע"י הצבא, אבל לא אומרת מה המגבלה על התנועה בדרך, באיזה קטע מהדרך היא חלה, לכמה זמן תחול, ומי מוחרג ממנה. עוד עלה, כי צווי הגבלת התנועה אינם מועברים באופן סדיר למת"ק הפלסטיני הגזרתי לצרכי תיאום, בניגוד לנטען ע"י המשיבים בתגובתם המקדמית, וגם לוחות הזמנים להעברתם אינו מוגדר.
9. המשיבים לא הצביעו על כל אמצעי הנקט על ידם כדי לעמוד בחובת הפרסום, חרף העובדה שמגבלות התנועה המוטלות על ידם משנות סדרי חיים ופוגעות פגיעה אנושה בזכויות אדם ובסדרי החיים של האוכלוסייה הפלסטינית, על אף שאינם חולקים על תחולתה של חובת הפרסום ואת תחולת הנוהל.
10. ביום 10.3.2026 הוגשה תגובת המשיבים להודעת העדכון. נטען, כי ההצעה לסמן חסימות באות "צ" רחוקה מלקיים את תכליות הפרסום ולתווך את המידע הקריטי הכלול בצו הגבלת התנועה לציבור הרלוונטי, היא אף בלתי ישימה ביחס לחלק גדול מאוד מהחסימות (תלי עפר, גדרות, מחפרים וכיוצא ב'). סימון האות "צ" על מחשומים אף אינו מסיר את החשש להטלת מגבלות תנועה בחוסר סמכות, לרבות הצבתן ואכיפתן ביוזמת מתנחלים אזרחי ישראל.
11. אם כן, המשיבים עומדים גם כיום בסירובם לפרסם את צווי מגבלות התנועה כפי שהדין, הפסיקה והנהל מחייבים.
12. **חודשיים לאחר הגשת ההודעה המעדכנת מטעם המשיבים – לא זו בלבד שהמצב בשטח לא משתפר, אלא שממשיכה האינפלציה במגבלות התנועה, באופן שלא ברור אם עבודת המיפוי שהמדינה טוענת שהשלימה היא בכלל עדיין עדכנית, אם השלטון עצמו יודע מה הנורמות שהוא מטיל. ודאי שהתושבים הכפופים למגבלות מחמירות, אינם יכולים לדעת מהן הנורמות שהם כפופים אליהן. מצבת מגבלות התנועה בשטח הגדה מתרחבת והולכת, ושיבוש חייהם של תושבים, חקלאים, תלמידים ואנשים הנוקטים לטיפול רפואי מחריף בהתאם.**
13. ביום 23.4.2026 פורסם דוח נתונים מעודכן, המבוסס על איסוף המידע השיטתי שמקיים מתאם האו"ם לעניינים הומניטריים (ראו **נספח א'** לעיל). הדוח מצביע על הגעה לשיא שלילי נוסף ועלייה נוספת במספר החסימות והגבלות התנועה המשבשות את חייהם של למעלה משלושה מיליון בני אדם, תושבי הגדה הפלסטינים. מדובר ב- 925 הגבלות תנועה, עלייה של 43% ביחס לממוצע הרב שנתי בעשרים השנים האחרונות העומד על 647 חסימות, בהם 232 שערים החוסמים את הגישה אל כבישים ראשיים וצדדיים

ונסגרים באופן תדיר שאינם מאויישים, מהם כ- 120 שערים שהוצבו במהלך שנת 2025 בלבד; 283 חסימות פיזיות מסוגים שונים, לרבות מחפרים ותלי עפר החוסמים דרכים חקלאיות (אינן מאוישות); 310 מחסומים, 218 מהם אינם מאוישים כלל או באופן רציף. לדוח מצורפת מפת החסימות העדכנית (באתר המתאם ניתן למצוא אף מפה אינטראקטיבית המבוססת על מצב הדברים בשטח).

14. לפחות מחצית מהגבלות התנועה (459) חוסמות או פוגעות באפשרות המעבר בין כפרים ועיירות, או מונעות את הגישה לדרכים הראשיות המאפשרות מעבר בין המחוזות השונים בגדה. **הנתונים מצביעים על ההשלכות החמורות של מדיניות ההגבלה והאיגוף של האוכלוסיה הפלסטינית בגדה, לרבות פגיעה בתעסוקה, במסחר, בהגעת צוותים רפואיים ליעדם ולמעבר רכבי הצלה, בחינוך, ועוד.**

15. כמות מגבלות התנועה היא אינדיקציה למדיניות שקשה להפריז בחומרת השלכותיה, שונה במהותה ובתכליתה מזו שהכרנו בשנים עברו, ואשר קשה להפריז בחומרת השלכותיה על זכויות האדם של הכפופים לה. שקיפות ביחס להגבלות התנועה והעמדתן לביקורת היא המינימום הנדרש בהיבט הפרוצדורלי.

16. כפי ששבנו וטענו, ההתעלמות מחובת הפרסום מהווה כסות לשורה של הפרות נוספות. להפרות אלה אין תרופה, וגם פניות רשמיות בכתב למשיבים, בשם מי ששפר מזלם וזכו לייצוג מידי עו"ד דובר עברית, אינן יכולות לסייע.

17. כך למשל, פנייה מיום 2.11.2025 בעניין חסימת גישה לחלקה חקלאית באזור סמרה בבקעת הירדן בשער צהוב, נענתה ביום 19.3.2026 בצירוף צו שנחתם ביום המענה, תוך שלילה מוחלטת של זכות הטיעון והשימוע מהנפגעים ומהחובה לשקול את הפגיעה בזכויותיהם. **המענה לפנייה בעניין החסימה, ולצדו הצו, נמסרו כמעט חמישה חודשים לאחר הפנייה הרשמית למשיבים, זמן רב לאחר שעונת החריש והזריעה כבר הסתיימו.** פרנסתה של משפחת החקלאים שעבדה את החלקה נפגעה באופן בלתי הפיך. בניגוד להוראות הנוהל לא הייתה כל אפשרות להשיג על הוראות הצו, לפנות לערכאות בעניין, או אף לדעת אם הוצב בידי הצבא, ואם הוצא כדין. **כפי שעולה מהמענה לפנייה זו, המשיבים מתייחסים להוראות הנוהל כאל אות מתה, ובכלל זה להוראה המחייבת עיגון כל הגבלת התנועה בצו כתוב, בזמן אמת או לכל הפחות בהקדם האפשרי לאחר הטלתה.**

18. פנייה מיום 20.3.2026 בעניין חסימת כל דרכי הגישה ברכב אל מתחם המגורים של קהילה בת 70 נפשות, לרבות גישה למוביל מים בו הקהילה תלויה לשם הישרדותה, לא זכתה להתייחסות המשיבים, בחלוף למעלה מחודש מיום שנשלחה, באופן שמונע הגעת מובילי מים ומצרכים חיוניים אל התושבים. על פני הדברים נראה שהחסימה הוצבה ללא מתן זכות טיעון, ללא בחינת קיומה של דרך חלופית וללא הנמקה. העתק פנייה מיום 2.11.2025 ומענה מיום 19.3.2026 מצ"ב ומסומן ב'.

העתק הפנייה מיום 20.3.2026 מצ"ב ומסומן ג'.

19. לנוכח כל האמור, בית המשפט יתבקש לקבוע את העתירה לדיון נוסף בדחיפות.

28 אפריל 2026

רעות שאער, עו"ד
ב"כ העותרים

